

PRESTIŽNA NAGRADA SKULPTURA BERGMANDELJC

Učiteljica **mag. Anita Povše** se je gibanju Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline pridružila pred 23-timi let kot mentorica in somentorica mladim raziskovalcem. Bila je mentorica več kot 50-im osnovnošolskim in tudi srednješolskim raziskovalnim nalogam, od katerih jih je bilo več kot 40 uvrščenih na državno tekmovanje; med njimi je bilo 9 nalog nagrajenih z zlatim priznanjem. Mnoge mlade avtorje in avtorice je nesebično uvedla v raziskovalno delo in jih navdušila za raziskovanje. V letu 2016 je bila tudi prejemnica srebrnega priznanja v okviru Zveze za tehnično kulturo Slovenije. Za večletno uspešno delo in sodelovanje v aktivnostih gibanja, za dosežene posebne uspehe na področju mladinskega raziskovalnega dela in za izjemne dosežke je letos prejela prestižno nagrado **skulpturo Bergmandelj**. V spodnjem intervjuju je predstavila, kaj ji pomeni delo, ki ga je opravila kot mentorica mladim raziskovalcem.

1. Kdo oziroma kaj vas je navdušilo za mentorstvo mladim raziskovalcem?

Ko sem se zaposlila na OŠ Gustava Šiliha, je bila raziskovalna dejavnost na šoli že močno zakoreninjena. Naša ravnateljica ga. Liljana Lihteneker me je takrat vpeljala v delo z mladimi raziskovalci. Moram priznati, da sem raziskovalno delo takoj vzljubila, saj so raziskovalne teme zelo zanimive, prav tako pa se med raziskovalci in mentorji stkejo prav posebne vezi.

2. Morda ima katera izmed teh nalog za vas poseben pomen?

Vsaka naloga je nekaj posebnega, zato ne bi želela nobene posebej izpostavljati. Bolj pomembno se mi zdi to, da me moji bivši raziskovalci ustavijo na cesti in mi povedo, kako jim je raziskovanje olajšalo delo pri nadaljnjem šolanju. To mi res veliko pomeni, da je raziskovanje dobra popotnica za naprej.

3. Ali lahko z nami delite kakšno zanimivo izkušnjo, ki je pustila poseben pečat v 23 letih vašega dela z mladimi raziskovalci?

Zanimivih trenutkov ob raziskovanju ne zmanjka. Ker sem naravoslovka, je bilo opravljenega kar nekaj terenskega dela in v naravi se vedno kaj novega odkrije. Spomnim se, kako je cela učilnica zaudarjala po miših, ko smo preučevali dedovanje barve dlake pri laboratorijskih miših. Spet drugič smo pripravljali značilne knapovske jedi in sladice naših babic in smo večkrat zelo dobro jedli.

4. Ste tudi svoja otroka navdušili za raziskovalno delo?

Seveda sta v času odraščanja večkrat opazovala moje delo in tudi opazila povezavo med mentorjem in raziskovalcem, ki nastane v času raziskovanja. To je oba navdušilo za raziskovalno delo in sta izdelala vsak po tri raziskovalne naloge. Hči Pia je izdelala tri raziskovalne naloge v osnovni šoli in pri vseh treh sem bila mentorica, sin Tim pa je izdelal

eno osnovnošolsko nalogo, kjer sem tudi sodelovala kot mentorica, dve nalogi pa je izdelal v srednji šoli iz področja računalništva, kamor moje znanje ne seže.

5. V okviru gibanja Mladi raziskovalci za razvoj Šaleške doline ste letos prejeli posebno nagrado skulpturo Bergmandeljca. Kaj vam ta nagrada pomeni?

S prejemom te prestižne nagrade sem dobila dodatno potrditev, da delam dobro. Znašla sem se v eminentni družbi prejemnikov skulpture Bergmandeljca, ki smo vsak po svojih močeh prispevali k rasti in razvoju raziskovalne dejavnosti v Šaleški dolini. Vesela in ponosna sem, da sem prejela to nagrado, hkrati pa me to nekako spodbuja k nadaljnjemu raziskovanju ter ustvarjanju dobrih raziskovalnih nalog in oblikovanju dobrih mladih raziskovalcev.

6. V vseh teh letih dela z mladimi raziskovalci ste za mentorstvo navdušili tudi precej vaših kolegov. Kaj bi sporočili tistim, ki potrebujejo še malo spodbude, da bodo zaplavali v raziskovalne vode?

Delo z mladimi raziskovalci je prav poseben način dela. Mladi so željni novega znanja, delo izven šolskih okvirov se jim zdi zelo zanimivo, zato so izredno motivirani za delo. Tisti mentorji, ki so okusili vsaj malo raziskovalnega dela, se bodo k temu radi vračali. Pomembno pa je, da se zavedamo, da ne raziskujemo zaradi nagrad, ampak nam raziskovanje pomeni le drugačno obliko usvajanja znanja.

7. Bi morda želeli mladim raziskovalcem in njihovim mentorjem sporočiti še kaj?

Ob raziskovanju se mladi naučijo veliko veščin, naučijo se načrtovati, spremljati izsledke raziskav, kritično ocenjevati podatke, tudi pravočasno oddajanje poročil je pomembno, naučijo se poročanja, računalniških veščin idr. Zdi se mi, da ni lepšega, kot tisti občutek zadovoljstva, ki ga kot mentor opaziš pri svojem mladem raziskovalcu ob koncu uspešno zaključene raziskovalne naloge. Zato lahko mladim raziskovalcem in mentorjem rečem le pogumno v svet raziskovanja.

HVALA IN ISKRENE ČESTITKE